

Journal of Roi Kaensarn Academi

ISSN 2697-5033 (Online)

ปีที่ 8 ฉบับที่ 6 มิถุนายน 2566
Vol. 8 No. 6 June 2023

Journal of Roi Kaensarn Acadami

ISSN 2697-5033 (Online)

ปีที่ 8 ฉบับที่ 6 ประจำเดือนมิถุนายน 2566

วัตถุประสงค์

Journal of Roi Kaensarn Acadami เป็นวารสารวิชาการ ราย 1 เดือน (ปีละ 12 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม, ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์, ฉบับที่ 3 มีนาคม, ฉบับที่ 4 เมษายน, ฉบับที่ 5 พฤษภาคม, ฉบับที่ 6 มิถุนายน, ฉบับที่ 7 กรกฎาคม, ฉบับที่ 8 สิงหาคม, ฉบับที่ 9 กันยายน, ฉบับที่ 10 ตุลาคม, ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน, และ ฉบับที่ 12 ธันวาคม) มีวัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษา ด้านศناسา ปรัชญา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสาขาวิชาการอื่นๆ

บทความที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย 2 ท่าน พิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ Journal of Roi Kaensarn Acadami ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะของกองบรรณาธิการ Journal of Roi Kaensarn Acadami ไม่ส่วนลิขสิทธิ์การคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 12 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มกราคม)

ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)

ฉบับที่ 3 มีนาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มีนาคม)

ฉบับที่ 4 เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)

ฉบับที่ 5 พฤษภาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 พฤษภาคม)

ฉบับที่ 6 มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)

ฉบับที่ 7 กรกฎาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 กรกฎาคม)

ฉบับที่ 8 สิงหาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)

ฉบับที่ 9 กันยายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 กันยายน)

ฉบับที่ 10 ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)

ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 พฤศจิกายน)

ฉบับที่ 12 ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

เกณฑ์การพิจารณาและตัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) อย่างน้อย 2 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณางานบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบข้อมูลของผู้เขียนบทความ เช่น ชื่อหรือประวัติการทำงาน และผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double-Blind Peer Review)

บทความที่ส่งมาขอเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร จะต้องมีมาตรฐานสากล ที่ต้องมีรายละเอียดที่ชัดเจน เช่น หัวเรื่อง คุณวุฒิ วิธีการ ผลลัพธ์ แหล่งอ้างอิง เป็นต้น ผู้เขียนบทความต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความของวารสาร และต้องให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดไว้

ทรรศนะและความคิดเห็นของผู้เขียนบทความ ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือทรรศนะความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

เจ้าของ

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่
บจก.พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่
เลขที่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอป่าสัก จังหวัดอุดรธานี 41190
<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/index>
E-mail: journal1990jmsd@gmail.com

บรรณาธิการ

ดร.รีดนัย กับโก

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.ธีระพงษ์ มีเรือง

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผศ.ดร.สมชาย ปอยโภ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.หอมหวาน บัวระภา

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ดร.สมพงษ์ เกษานุช

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก

รศ.ดร.รัตนะ ปัญญาภา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

รศ.ดร.สัญญา เคณากุมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รศ.ดร.พรชัย เจดามาน

นักวิชาการอิสระ

ผศ.ดร.กุลจิรา รักษนคร

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผศ.ดร.เสกสรรค์ สนว่า

มหาวิทยาลัยราชภัฏอ้อยเอ็ด

ผศ.ดร.ภูมิภาควัรช์ ภูมพงศ์คชศร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.รีระวัฒน์ หินแก้ว

วิทยาลัยพิชญบัณฑิต

พระมหาพิสิฐ วิสิฐรูปวนิช, ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ดร.รัชดา ภักดียิ่ง

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ดร.ลักษณา อินทร์เบิง

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ว่าที่ร้อยตรี ดร. สุริยะ หาญพิชัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ดร.สัคร มหาทิวงศ์

นักวิชาการอิสระ

ดร.อดิศร หนันคำจาร

นักวิชาการอิสระ

ดร.กิตติพงษ์ พิพิธกุล

นักวิชาการอิสระ

ดร.ภานุวัฒน์ กิตติกรวรรณนท์ รัตนพิมลพลแสน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

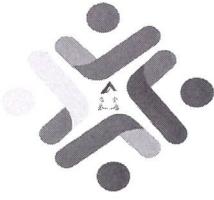
ดร.ศิริพัชญ์ บำรุงศรีษฐพงษ์

นักวิชาการอิสระ

ผู้จัดการวารสาร

นางสาวนิราวรรณ บุตรจันทร์

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่

Journal of Roi Kaensarn Academi

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สัมัยใหม่

บจก. พัฒนาการเรียนรู้สัมัยใหม่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านแซ่ อำเภอปัตตุสูร จังหวัดอุดรธานี 41190

โทร. 094-7095636 ID Line. teekapko

6 เมษายน 2566

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความ **Journal of Roi Kaensarn Academi**

เรียน ฉัตรปวีณ จำภา, ประไพศรี ให้ลำยอง, ภัทรียา รายสำราญ และ งานตีสีรี แผ่นภาคธรรมรัตน์

ตามที่ท่านได้ส่งมาความเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้น ปีที่ 2” เพื่อลงตีพิมพ์ บทความใน **Journal of Roi Kaensarn Academi E-ISSN 2697-5033 (Online)** ซึ่งอยู่ในฐานข้อมูล **TCI** กลุ่ม 1 โดยการรับรองของศูนย์ด้านนิกรณ์อ้างอิงวารสารไทย ตั้งแต่ 1 มกราคม 2565 – 31 ธันวาคม 2567 กองบรรณาธิการได้เสนอบทความต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (**Peer Review**) พิจารณา ตรวจแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ก่อนตีพิมพ์นั้น

ในการนี้ กองบรรณาธิการขอแจ้งให้ท่านทราบว่า บทความของท่านได้ผ่านการพิจารณาจาก คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (**Peer Review**) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะตีพิมพ์ใน **Journal of Roi Kaensarn Academi** ปีที่ 8 ฉบับที่ 5 ประจำเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2566

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ดร.รีร์ดนัย กํปโก)

บรรณาธิการ **Journal of Roi Kaensarn Academi**

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้น ปีที่ 2

The development of learning model with metacognitive strategies to promote reading abilities and develop 2nd year Students' problem-solving skills

ฉัตรปรีดา จำปา, ประไพศรี ให้คำยอง,
ภัทรียา รายสำราญ และ กานต์สิรี เพ่านาครรรมรัตน์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

**Chatpaween Umpa, Prapaisri Horumyong,
Pattriysa Ruysamran and Kansiree Phaonakthammarat**
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail: cchat1195up@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญา 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน 3) ศึกษาการใช้กลวิธีอภิปัญญา 4) เปรียบเทียบการใช้ทักษะการแก้ปัญหา และ 5) ศึกษาความคิดเห็น การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวกัน วัดผลก่อนหลัง กลุ่มตัวคือ นักศึกษา กลุ่ม 1EN/64 จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึก อ่านภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน 4) แบบสอบถามความคิดเห็น และ 5) แบบวัด ทักษะการแก้ปัญหา สัดส่วนที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย 1) ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ เท่ากับ $80.93 / 87.87$, 2) ผลกระทบ ความสามารถในการอ่านมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.11 โดยคะแนนความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนทุกด้าน, 3) กลวิธีที่ผู้เรียนใช้มากที่สุด คือ การจัดการตนเอง (Self-Management) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46, 4) ผลการเปรียบเทียบการใช้ทักษะการแก้ปัญหาหลัง การใช้รูปแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 ก่อนการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 36.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.03 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) ความคิดเห็นของผู้เรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้; กลวิธีอภิปัญญา; ความสามารถในการอ่าน; ทักษะการแก้ปัญหา

* วันที่รับบทความ : 2 มีนาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 5 เมษายน 2566; วันตอบรับบทความ : 6 เมษายน 2566

Received: March 2, 2023; Revised: April 5, 2023; Accepted: April 6, 2023

Abstracts

The objectives of this research were to 1) develop a learning model using metacognitive strategies 2) compare reading ability 3) study the use of metacognitive strategies 4) compare the use of problem-solving skills and 5) study the opinions of students.

The samples were 30 students in groups of 1EN/64, experimental research, same group, measured before and after selected by random sampling technique. The research's tools were 1) teaching plan 2) learning logs 3) the reading ability test 4) the questionnaire and 5) problem-solving skill evaluation. The qualitative data were analyzed by mean (\bar{X}), and standard deviation (S.D.). The research results were as follows: 1) the efficiency of the learning model was 80.93 / 87.87, 2) the average reading ability score increased by 13.11 percent, with the post-learning reading ability score higher than before the learning in all aspects, 3) the most strategies used by learners were self-management ($\bar{X} = 4.70$ and S.D = 0.46), 4) the results of comparing problem-solving skills after using the model ($\bar{X} = 29.64$ and S.D = 1.00) and before using the model, ($\bar{X} = 36.10$ and S.D = 2.03) with statistical significance at the .05 level, and 5) the results of the learning style assessment revealed were appropriate and could be used in teaching and learning management.

Keywords: The Development of the model; the ability to read; learning strategies; problem-solving skills

บทนำ

อภิปััญญา (Metacognition) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการเรียนรู้ รวมถึงการวางแผนวิธีการทำงาน การใช้กลยุทธ์และเลือกใช้ทักษะที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา อีกทั้งยังเป็นการประเมินตนเองเพื่อประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ที่เหมาะสมอีกด้วย การใช้อภิปััญญา (Metacognition) มีประโยชน์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะช่วยให้ผู้เรียนตระตรองถึงสิ่งที่รู้ รวมถึงการเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม ฝึกการตระตรองซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทบทวนความคิดของตนเองและเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเรียนรู้ในอนาคต (Poon (2013 : 271-288)) และจากการสำรวจงานวิจัยด้านการศึกษาจำนวนมากแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีอภิปััญญา มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการเรียนออนไลน์ และสามารถสร้างความสำเร็จทางวิชาการ ให้เกิดขึ้นกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนได้ดี ทั้งนี้กลวิธีอภิปััญญา (Metacognition) เป็นเครื่องมือที่ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ แต่ยังนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง

นอกจากนี้มีงานวิจัยที่น่าสนใจ กล่าวถึงปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในการเรียนออนไลน์ คือการที่ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการใช้กลวิธีอภิปััญญาอย่างเพียงพอ แม้ว่าักศึกษาในมหาวิทยาลัยจะถูกคาดหวังให้มีความกระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในการเรียนในระบบออนไลน์ แต่การแสดงการใช้กลวิธีอภิปััญญาในการเรียนรู้กลับมีอย่างจำกัด

ผู้เรียนจะไม่สามารถวางแผน ติดตาม และสร้างความเข้าใจในกระบวนการคิดของตนเองกับการเรียนทางออนไลน์ได้ เมื่อเทียบกับผู้เรียนที่มีความรู้ในการใช้กลวิธีอภิปัญญา (Barbosa, 2014 : 56)

ทั้งนี้มีงานวิจัยที่สนับสนุนในด้านการใช้กลวิธีอภิปัญญาเป็นสื่อกลางในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน โดยพบว่า การใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อการวางแผน ติดตาม และประเมินกลวิธีการเขียนรายงานทางวิชาการ ให้เกิดประสิทธิภาพอย่างดี ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการคิดเชิงโต้ตอบร่วมกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน โดยทำความเข้าใจข้อความที่อ่านและถ่ายทอดออกมากได้ เนื่องจากผู้เรียนที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันตามระดับความชำนาญ ส่งผลให้การพัฒนาความรู้อภิปัญญาแตกต่างกันตามการปฏิบัติและประสบการณ์ในการใช้ภาษาなんเอง

ความสำคัญในการเรียนโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจำเป็นต้องมีการบูรณาการทักษะอื่นเพื่อให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยทักษะการแก้ปัญหาเป็นทักษะที่นำเสนอให้เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิด การใช้วิจารณญาณโดยตรง (Almasi, 2013 : 43) เนื่องจากทักษะการแก้ปัญหาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการคิด ความสามารถในการใช้ทักษะการแก้ปัญหาสามารถสร้างแรงบันดาลใจปลุกฝันความอยากรู้อยากรเหมือนและความกระหายใครรู้ เพิ่มความมั่นใจในตนเองและความสามารถในการรับมือกับความท้าทายกับสิ่งที่เกิดขึ้น และแม้ว่าทักษะการแก้ปัญหามีกระบวนการที่ลึกซึ้งหลายขั้นตอน ผู้เรียนที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการคิดและการแก้ปัญหาจะประสบความสำเร็จในทุกขั้นตอนของการศึกษาเล่าเรียน ส่งผลให้เกิดผลผลลัพธ์ทางการเรียนได้ดีขึ้น อีกทั้งการใช้กลยุทธ์การสอนที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้เพิ่มความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เรียนเกิดประสิทธิผล และยังส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เรียนเกิดประสิทธิผล และยังส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นส่วนหนึ่งของทักษะชีวิต การคิดในแต่ละขั้นตอนของการแก้ปัญหา คือ การเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ อีกทั้งทักษะการแก้ปัญหาถือเป็นทักษะที่สำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และถือเป็นทักษะที่สามารถปรับปรุงการดำเนินชีวิตของบุคคล โดยใช้หลักการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการสร้างสรรค์ การตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างเฉียบแหลม เพื่อสร้างความเห็นตามเหตุผลตามความเป็นจริง

อีกทั้งพบว่าなくศึกษาขาดความรู้ด้านการใช้กลวิธีอภิปัญญารวมถึงการใช้ทักษะการแก้ปัญหา อันเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของผู้คนในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเสาะแสวงหาเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมาร่วมในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีอภิปัญญา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี นำไปสู่การพัฒนาระบบภาษาที่ผู้เรียนสร้าง (Afflerbach, Pearson & Paris, 2018 : 364-373) และส่งผลต่อการเรียนรู้โดยตรง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนา

รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้น ปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพนบุรี

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2
- 3) เพื่อการศึกษาการใช้กลวิธีอภิปัญญาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนตามรูปแบบรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา
- 4) เพื่อการเปรียบเทียบการใช้ทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา
- 5) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 หลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการออกแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวกัน วัดผลก่อนหลัง (One-Group: Pretest Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 กลุ่ม ๆ ละ 20 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2565
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี นักศึกษา จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้น ปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 30 คน
2. ตัวแปรตาม คือ 1) ความสามารถในการอ่าน 2) ทักษะการแก้ปัญหา และ 3) ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ประกอบด้วย 5 แผน 5 หน่วยการเรียน และใช้เวลาดำเนินการแผนละ 5 คาบเรียน พัฒนาขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร รายวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยกรุงเทพนบุรี และจุดมุ่งหมายของการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา

1.2 กำหนดตารางเนื้อหา (Table of Content Specifications) ให้ครอบคลุมความต้องการของผู้เรียน และหลักการของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหามาใช้ในการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียน

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบความถูกต้องของขั้นตอน และเนื้อหาของแผนการจัดกิจกรรม

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คนตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มากกว่า 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) น้อยกว่า 1.00 แสดงว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 179) จากผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญพบว่าทุกด้านมีความสอดคล้องระหว่างรายการที่วิเคราะห์กับรายละเอียดที่ศึกษาในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00-5.00 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.64 ซึ่งแสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. แบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย บทอ่าน คำถ้า และกิจกรรมการเรียนการสอน พัฒนาขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ รายวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผ่านการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว

2.2 กำหนด เนื้อหาของบทอ่าน ลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกหัด ตามหลักการของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา

2.3 นำแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษไปเสนออาจารย์ที่ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกและปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้กับแบบฝึกแต่ละแบบฝึก แบบฝึกที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มากกว่า 3.50 ขึ้น

ไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) น้อยกว่า 1.00 แสดงว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 179) เกณฑ์พิจารณาค่าความสอดคล้องมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.20-4.60 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.42-0.79 ซึ่งแสดงว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน (ก่อนและหลังใช้รูปแบบ) ประกอบด้วย

3.1 ศึกษาแนวทางในการสร้างข้อสอบจากเอกสาร ตำราวิชาการที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specification) ให้ครอบคลุมตามเนื้อหา และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ได้แก่ 1. การห้าใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (finding main idea of the passage) 2. การระบุรายละเอียดเฉพาะของเรื่องที่อ่าน (specificizing details) 3. การระบุความหมายของคำศัพท์ (identifying the meaning of the word) 4. การสรุปความ (Summarizing from the passage) 5. การอนุมานจากเนื้อเรื่องที่อ่าน (Making an inference) 6. การเดาความหมายจากบริบทที่อ่าน (Guessing meaning from context clue) 7. การแก้ปัญหาจากการอ่าน (Problem Solving from context clue) และ 8. การคาดคะเนผลที่ไม่ได้กล่าวไว้ในบทอ่าน (Making predictions)

3.3 สร้างแบบทดสอบตามตารางกำหนดเนื้อหาเป็นข้อทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ข้อที่ตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3.4 เสนอแบบทดสอบความความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ต่อผู้เขียนช่วยเพื่อตรวจสอบ ความตรงและความสอดคล้องของเนื้อหาของการใช้ภาษาเป็นรายข้อ โดยผู้วิจัยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) มากกว่า 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) น้อยกว่า 1.00 แสดงว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 4.23 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.54 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้มาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษา ตามคำแนะนำของผู้เขียนช่วย

3.5 นำแบบทดสอบวัดความความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้ (try-out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เป็นกลุ่มประชากร แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งมีขนาดและลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง

3.6 หลังจากทดลองใช้แบบทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว นำผลการสอบไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยคัดเลือกคัดเลือกข้อสอบที่ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20–0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 186-188) จำนวน 50 ข้อ จากผลการทดลองใช้ข้อสอบพบว่า ข้อสอบมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-1.0 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.2 -0.8

3.7 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบที่คัดเลือกไว้ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 182) จากผลการทดลองใช้ข้อสอบพบว่า ข้อสอบมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.80

3.8 นำข้อสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เข้าระบบการบริหารจัดการเรียนการสอน

4. แบบสอบถามความคิดเห็น ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอน

4.2 สร้างประเด็นการสอบถามความคิดเห็น โดยกำหนดประเด็นคำถาม 3 ข้อตอน ดังต่อไปนี้

1) ขั้นนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading)

1.1 ผู้สอนใช้คำน้ำหนึ่งภาษาเดียวเพื่อเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิม กับความรู้ และประสบการณ์ใหม่

1.2 เดาเรื่องราวจากหัวบทและทำนายว่าจะเกิดอะไรขึ้นจากภาพ และอธิบายเนื้อหาคร่าวๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเบื้องต้น

2) ขั้นระหว่างการอ่าน (While-Reading)

2.1 เลือกใช้ตัวชี้แนะ เพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน

2.2 ผู้สอนอธิบายและสาธิตรูปแบบกลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ประกอบด้วย กลวิธีย่อย ได้แก่ 1) การเลือกตามความสนใจ (Selective Attention) 2) การวางแผนการจัดเรียง (Organizational Planning) 3) การจัดลำดับความคิดของเนื้อหาที่อ่าน (Advance Organization) 4) การจัดการตนเอง (Self-Management) 5) การระบุปัญหา (Self-Evaluation) 6) การตรวจสอบความเข้าใจ (Monitoring Comprehension Strategies)

2.3 สอนความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างเนื้อความจากเรื่องที่อ่าน

2.4 สอนการลำดับเรื่องที่อ่าน โดยตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ แล้วให้ผู้เรียนลำดับข้อความจากเรื่องที่อ่าน

2.5 ผู้สอนเสนอสถานการณ์และวิเคราะห์ ปัญหาที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับเนื้อหาในบทเรียน

2.6 ผู้สอนมอบหมายการปฏิบัติงาน อาทิ การทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน

3. ขั้นปฏิบัติ (Practice)

3.1 ฝึกการใช้กลวิธีต่างๆในการอ่านย่อหน้า (Paragraph Reading) ที่เหลือเพื่อเตรียมแบ่งกลุ่มในการทำกิจกรรม

3.2 เมื่อกลุ่มอ่านข้อความแล้ว จะสามารถวิเคราะห์และเลือกใช้วิธีการในการแก้ปัญหา และนำไปสู่การคัดเลือกวิธีการแก้ปัญหา และนำเสนอวิธีการตั้งกล่าว ทั้งนี้สามารถกระตุ้นผู้เรียนทั้งในระดับบุคคล และกลุ่มงานของเรื่องที่อ่าน และแต่ละกลุ่มจะอภิมานนำเสนอในชั้นเรียน

3.3 ผู้เรียนถ่ายโอนกลวิธีการเรียนรู้ ทักษะการอ่านเชิงวิชาการและทักษะการแก้ปัญหาในขณะที่ทำการเรียนการสอนได้ โดยมีขั้นตอนในการแก้ปัญหา

3.4 นำประเด็นการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความตรงและความสอดคล้องของเนื้อหาและภาษารายข้อ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และทุกข้อมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่วิเคราะห์กับรายละเอียดที่ศึกษาในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.60-4.40 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.68 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบที่ผู้จัดพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4. ปรับปรุงแก้ไขประเด็นการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้จริง

5. แบบวัดทักษะการแก้ปัญหา ในการสร้างแบบประเมินความสามารถในการแก้ปัญหาโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

5.1 ศึกษาวิธีการสร้างเพื่อกำหนดโครงสร้างและขอบเขตเนื้อหาของแบบประเมินความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เรียนและดำเนินการสร้างเครื่องมือจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมสมและความถูกต้องของเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และนำมาปรับปรุงแก้ไขเกณฑ์การประเมินความสามารถและเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ และนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง จากผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน จากผู้เชี่ยวชาญพบว่า ทุกข้อมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่วิเคราะห์กับรายละเอียดที่ศึกษาในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.20-4.80 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.45-0.89 ซึ่งแสดงว่าแบบฝึกที่ผู้จัดพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แสดงว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553 : 179)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา และความต้องการจำเป็นเพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการสอนอ่านและแนวทางในการจัดการเรียนการสอนจากการสนทนากลุ่มกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

2. ออกแบบและพัฒนาร่างรูปแบบ (ตั้งนี้ 1) พัฒnar่างรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา 2) ตรวจสอบยืนยัน องค์ประกอบและแนว

ทางการจัดการเรียนรู้ พัฒนาเครื่องมือประกอบรูปแบบโดยเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและปรับปรุงตามคำแนะนำ 3) นำร่างรูปแบบและเครื่องมือประกอบรูปแบบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพเบื้องต้นของรูปแบบ

3. นำรูปแบบไปทดลอง เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ดำเนินการทดลองด้วยรูปแบบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน 2) ศึกษาค่าประสิทธิภาพของรูปแบบตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 3) ศึกษาผลความสามารถในการอ่านโดยใช้เรียนรู้และทักษะการแก้ปัญหา ของนักศึกษา ก่อนและหลังใช้รูปแบบจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา 4) ศึกษาการใช้กลวิธีอภิปัญญาของผู้เรียน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบจากแบบสำรวจการใช้กลวิธีอภิปัญญาและวิเคราะห์การคิดออกเสียงจากแบบบันทึกการเรียนรู้ 5) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบ

4. รับรองรูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

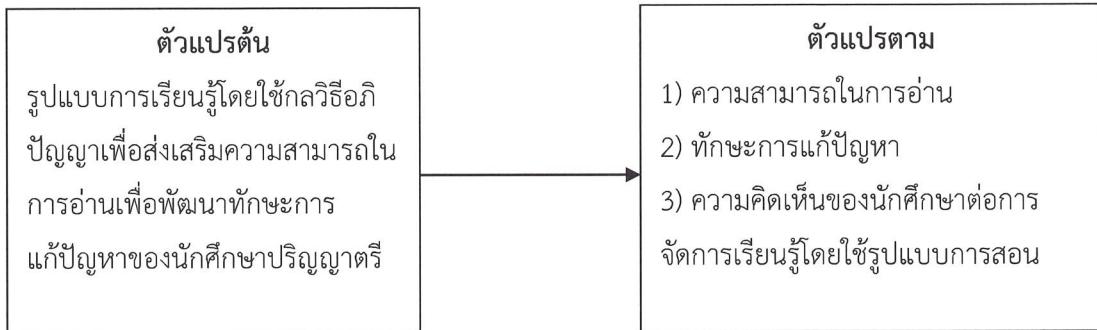
1. หากค่าดัชนีประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้น ปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 (ชัยยังค์ พรหมวงศ์, 2556 : 7-20 : 7 - 20)

2. หากค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวนการใช้กลวิธีอภิปัญญาและทักษะการแก้ปัญหา แต่ละหน่วยเรียน

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติ การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวกัน วัดผลก่อนหลัง (One-Group: Pretest Posttest Design) มีการวัดความเข้าใจในการอ่านเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนกลวิธีอภิปัญญาและทักษะการแก้ปัญหา จากแบบสำรวจการใช้กลวิธีอภิปัญญาและทักษะการแก้ปัญหา ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษทางวิชาการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบจากการนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ประสิทธิภาพ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ค่าประสิทธิภาพ	t
กระบวนการ (E1)	30	50	40.47	2.13	80.93	17.06
ผลลัพธ์ (E2)	30	50	43.93	2.21	87.87	

จากตารางที่ 1 พบร้า จากการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) เท่ากับ 80.93/87.87

2. ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างจากการสำรวจการใช้กลวิธีอภิปัญญา

กลวิธีการใช้	ก่อนเรียน			หลังเรียน			เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	อันดับที่
	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	อันดับที่	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	อันดับที่		
1. ความสามารถในการหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	34.73	69.47	6	43.43	86.87	5	17.40	1

2. ความสามารถในการ ระบุรายละเอียดเฉพาะ ของเรื่องที่อ่าน	32.40	64.80	7	38.70	77.40	8	12.60	4
3. ความสามารถในการ ระบุความหมายของ คำศัพท์ในบริบท	30.63	61.27	8	38.73	77.47	7	16.20	2
4. ความสามารถในการ สรุปความ	38.63	77.27	3	44.73	89.47	3	12.20	6
5. ความสามารถในการ อนุมานจากเนื้อเรื่องที่ อ่าน	37.57	75.13	5	43.47	86.93	4	11.80	7
6. ความสามารถในการ เดาความหมายจาก บริบทที่อ่าน	39.37	78.73	1	45.53	91.07	1	12.33	5
7. ความสามารถในการ แก้ปัญหาจากการอ่าน	38.87	77.73	2	45.40	90.80	2	13.07	3
8. ความสามารถในการ คาดคะเนผลที่ไม่ได้กล่าว ไว้ในบทอ่าน	38.33	76.67	4	42.97	85.93	6	9.27	8
ภาพรวม	36.32	72.63		42.87	85.74		13.11	

จากตารางที่ 2 พบร่วมผลคะแนนความสามารถในการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำนวน 30 คน ที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในภาพรวมร้อยละ 13.11

ตารางที่ 3 คะแนนความสามารถในการอ่านทั้ง 5 ครั้ง (5 แผนการเรียน)

คะแนนเต็ม	คะแนนการทดสอบ					
	ครั้งที่	1	2	3	4	5
50	(\bar{x})	27.87	31.80	35.17	38.43	41.13
	S.D.	6.31	4.69	3.65	2.60	1.81
	ร้อยละ	55.73	63.60	70.33	76.87	82.27
	จำนวนที่	5	4	3	2	1

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านทั้ง 5 ครั้ง (5 แผนการเรียน) นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำนวน 30 คน ที่เรียนด้วยการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา มีคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่การเรียนครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 5 ซึ่งคะแนนครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 41.13 และคะแนนครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 27.87 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

3. ตารางที่ 4 การใช้กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) จากบันทึกการอ่านเชิงวิชาการ

กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive Strategies)	\bar{x}	S.D.	ลำดับที่
1) การเลือกตามความสนใจ (Selective Attention)	4.17	0.69	3
2) การวางแผนการจัดเรียง (Organizational Planning)	3.86	0.50	6
3) การจัดลำดับความคิดของเนื้อหาที่อ่าน (Advance Organization)	4.43	0.50	2
4) การจัดการตนเอง (Self-Management)	4.70	0.46	1
5) การระบุปัญหา (Self-Evaluation)	4.13	0.68	4
6) การตรวจสอบความเข้าใจ (Monitoring Comprehension Strategies)	3.97	0.61	5

จากตารางที่ 4 กลวิธีย่อยที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดเป็นลำดับแรก ได้แก่ การจัดการตนเอง (Self-Management) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 รองลงมาคือ การจัดลำดับความคิดของเนื้อหาที่อ่าน (Advance Organization) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ลำดับต่อมาคือ การเลือกตามความสนใจ (Selective Attention) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 ลำดับที่สี่คือ การระบุปัญหา (Self-Evaluation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 ลำดับที่ห้าคือ การตรวจสอบความเข้าใจ (Monitoring

Comprehension Strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 ลำดับสุดท้าย คือ การวางแผนการจัดเรียน (Organizational Planning) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50

4. ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหาของผู้เรียนก่อนและหลังของใช้รูปแบบการสอนฯ

ประเด็นคำถาม		\bar{x}	S.D.	ร้อยละ		p
1. กำหนดและเข้าใจปัญหา (Define and understand the Problem)						
1) สามารถเข้าใจปัญหาได้ชัดเจน	ก่อน	28.07	2.47	56.13	18.88	0.00
	หลัง	32.70	2.13	65.40		
2) สามารถระบุวิธีการแก้ปัญหา	ก่อน	28.97	2.39	57.93	13.50	0.00
	หลัง	34.77	1.63	69.53		
3) สามารถแยกข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง ออกจากข้อมูลที่ต้องการได้	ก่อน	30.20	2.29	60.40	16.75	0.00
	หลัง	35.83	2.92	71.67		
4) สามารถหาความรู้ มาใช้ในการ แก้ไขปัญหา	ก่อน	30.20	2.56	60.40	12.64	0.00
	หลัง	35.57	3.56	71.13		
5) สามารถจำแนกปัญหาได้	ก่อน	32.30	3.47	64.60	6.69	0.00
	หลัง	37.13	3.04	74.27		
2. การวางแผนหรือการเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหา (Devising a plan or strategy to solve the problem)						
6) สามารถเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาที่ หลากหลาย	ก่อน	30.13	2.90	60.27	9.78	0.00
	หลัง	37.07	3.49	74.13		
7) สามารถเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหา ได้เหมาะสม	ก่อน	29.83	2.93	59.67	8.90	0.00
	หลัง	36.93	3.77	73.87		
3. การดำเนินการตามแผน และการสร้างวิธีการแก้ปัญหา (Carry out or execute the plan and generate a solution)						
8) สามารถสร้างวิธีการแก้ปัญหาได้ อย่างถูกต้อง	ก่อน	29.93	2.31	59.87	10.89	0.00
	หลัง	37.13	3.60	74.27		
9) สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้	ก่อน	28.23	2.66	56.47	11.64	0.00
	หลัง	35.83	2.36	71.67		
4. การสะท้อนกลับ (Reflection stage)						
	ก่อน	28.10	2.24	56.20	13.35	0.00

10) สามารถต่อยอดการใช้กลวิธี การแก้ปัญหาที่หลากหลาย	หลัง	36.77	3.69	73.53		
11) สามารถสังเคราะห์การใช้กลวิธี การแก้ปัญหาที่หลากหลาย	ก่อน	30.10	3.62	60.20	8.86	0.00
	หลัง	37.37	4.23	74.73		
ภาพรวม	ก่อน	29.64	1.00	59.28	17.24	0.00

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการใช้ทักษะการแก้ปัญหา พบร่วมกันการใช้รูปแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 ก่อนการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.03 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ตารางที่ 6 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาหลังการใช้รูปแบบการสอน

ประเด็นคำถาม	คะแนน		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสอดคล้อง
1) ขั้นนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading)	4.43	0.41	มาก
2) ขั้นระหว่างการอ่าน (While-Reading)	4.04	0.27	มาก
3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading)	4.42	0.30	มาก
รวมทุกด้าน	4.23	0.18	มาก

จากตารางที่ 6 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา พบร่วมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

- รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้รับการรับรองรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ว่าเป็นรูปแบบที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ประสิทธิภาพของรูปแบบเท่ากับจากการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 80.93 / 87.87 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 อาจเนื่องมาจากการประยุกต์ใช้ 2 ด้าน คือ ด้านกระบวนการ (process) และด้านผลลัพธ์ (product) สอดคล้องกับโพธารย์ สิน Larattanee และคณะ (2557 : 43) ที่กล่าวว่า การนำความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนไป

เชื่อมโยงต่อยอดกับความรู้ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เกิดเป็นความรู้ใหม่ ของผู้เรียนเอง อีกทั้งพัฒนาทักษะกระบวนการคิด การวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา ใน การปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ในการเรียนการสอน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนรูปแบบฯ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในภาพรวมร้อยละ 13.11 สรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเชิงวิชาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน

3. ผลการศึกษาการใช้กลวิธีอภิปัญญาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนตามรูปแบบรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา พบว่า กลวิธีอย่างที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดเป็นลำดับแรก ได้แก่ การจัดการตนเอง (Self-Management) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 เนื่องจากเป็นกระบวนการสร้างทักษะการคิดแก้ไขปัญหาและทักษะการคิดวางแผนที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียน และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ส่งผลให้เกิดการตอบสนองต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

4. ผลการเปรียบเทียบการใช้ทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ พบร่วมกับการใช้รูปแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 ก่อนการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.03 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า ทักษะการแก้ปัญหาคือความสามารถในการระบุปัญหา ระดมความคิดและวิเคราะห์คำตอบ และใช้วิธีทางแก้ไขที่ดีที่สุด ผู้เรียนที่มีทักษะการแก้ปัญหาที่ดีนั้น จะเป็นทั้งผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการทำความเข้าใจรากเหง้าของปัญหาและสามารถเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพิจารณาหาวิธีแก้ปัญหาที่หลากหลายก่อนที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาได้ดีขึ้นเอง

5. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 หลังการใช้รูปแบบการสอนแสดงความคิดเห็นหลังการใช้รูปแบบฯ พบร่วมกับการใช้รูปแบบฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 อาจเป็นเพราะว่า การสำรวจความคิดเห็น ทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน ถือเป็นเครื่องมือสำคัญของการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน สอดคล้องกับ Poon (2013 : 271-288) ที่กล่าวว่า ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนถูกกำหนดโดยกระบวนการเรียนรู้และบรรลุผลการเรียน ผู้สอนสามารถหากกลวิธีการจัดการเรียนรู้ในลักษณะที่แตกต่างไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพุทธิกรรมของผู้เรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการในชั้นเรียนให้มีบรรยากาศที่ทำให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการส่งเสริมความสามารถในการอ่านและกระตุนผู้สอนให้มีความกระตือรือร้นต่อการเปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา
2. ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้น เช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทำให้นักศึกษาสนใจ และที่กระตุนให้เพิ่มความอยากรู้อยากรู้สืบเนื่องจากความสนใจ เชิงวิชาการของผู้เรียน การจัดกิจกรรมและแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดมีคุณลักษณะที่ชอบค้นหาความจริงและเกิดความเชื่อมั่นในการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของตนเอง

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้ที่สนใจศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยการจัดการศึกษาและการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านในครั้งต่อไป ในปัจจัยการจัดการศึกษาอื่นๆ ที่แตกต่างจากปัจจัยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ภายใต้ความสอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เช่น ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มเติม เพื่อศึกษาว่าตัวแปรต่างๆ เหล่านี้ สามารถอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะการอ่านได้เพิ่มขึ้นหรือไม่เพียงใด

2. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่ม ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจกำหนดกลุ่มตัวอย่างในนักศึกษาคนละอื่น หรืออาจมีการศึกษาวิจัยโดยขยายขอบเขตเพิ่มในคนละที่ เปิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อค้นหาคำตอบในลักษณะที่แตกต่างไปจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์.(2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์*. 5 (3), 7 - 20
- มาเรียม นิลพันธ์ .(2555). *วิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ไพบูลย์ สินลารัตน์ และคณะ. (2557). เติบโตตามศักยภาพสู่ศัตวรรษที่ 21 ของการศึกษาไทย.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Afflerbach, P., Pearson, D., & Paris, S. (2018). Clarifying differences between reading skills and reading strategies. *The Reading Teacher*. 61 (5), 364-373.
- Almasi, J. F. (2013). *Teaching strategic process in reading*. New York, NY: The Guilford Press.
- Barbosa, H. S. (2014). *Applying a metacognitive model of strategic learning for listening comprehension, by means of online-based activities, in a college course*. (Master's thesis). Universidad de La Sabana, Colombia.
- Poon, J. (2013). Blended learning: An institutional approach for enhancing students' learning experiences. *Journal of Online Learning and Teaching*. 9 (2), 271-288.